

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2912/2566

บริษัท อ.ผู้ร้อง บริษัท ค.ผู้คัดค้าน

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มาตรา 24, พ.ร.บ.อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มาตรา 16, ป.วิ.พ. มาตรา 255, พ.ร.บ.อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มาตรา 11

ย่อ / หลักกฎหมาย

เหตุบกพร่องของสัญญาไม่ว่าจะเป็นการแสดงเจตนาหลงหรือกลฉ้อฉลของผู้คัดค้านอันนำไปสู่ข้ออ้างของผู้ร้องว่าเป็นการกระทำละเมิดของผู้คัดค้าน เป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาเนื้อหาและความสมบูรณ์ของสัญญาซื้อขาย จึงเป็นข้อพิพาทที่เกิดขึ้นหรือเกี่ยวเนื่องกับสัญญาโดยตรง อีกทั้งการยกเหตุดังกล่าวถือเป็นการโต้เถียงในเรื่องความมีอยู่ของสัญญา และการมีผลใช้บังคับของสัญญา ซึ่งอยู่ในอำนาจวินิจฉัยของอนุญาโตตุลาการตาม พ.ร.บ.อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มาตรา 24 การยื่นคำร้องคดีนี้จึงเป็นเรื่องสัญญา หาใช่มูลละเมิด และตามคำร้องดังกล่าวเป็นการตั้งสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับข้อโต้แย้งตามสัญญาซื้อขาย ซึ่งจะต้องดำเนินการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการตามข้อตกลงในสัญญา ผู้ร้องย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลขอให้มีการชั่วคราวเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของตนตาม พ.ร.บ.อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มาตรา 16 ทั้งผู้ร้องกล่าวอ้างมาในคำร้องดังกล่าวแล้วว่า ผู้คัดค้านมีพฤติการณ์ตั้งใจจะยกย้ายทรัพย์สินที่พิพาทหรือทรัพย์สินของตนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนไปให้พ้นจากอำนาจศาล หรือจะโอนขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าวเพื่อประวิงหรือขัดขวางต่อการบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการซึ่งอาจจะออกบังคับเอาแก่ผู้คัดค้านหรือเพื่อจะทำให้ผู้ร้องเสียเปรียบ หากข้อเท็จจริงเป็นดังที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง ย่อมมีเหตุเพียงพอที่จะนำวิธีการคุ้มครองตามที่ขอนั้นมาใช้ได้ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ใน ป.วิ.พ. มาตรา 255 (1) (ก) การที่ศาลชั้นต้นด่วนยกคำร้องของผู้ร้องโดยไม่ไต่สวนให้ได้ความจริงว่าเป็นเช่นไรก่อน จึงเป็นการไม่ชอบ

คำพิพากษา

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำร้องขอให้มีการอายัดเงินฝากในบัญชีที่มีชื่อบริษัทผู้คัดค้านเป็นเจ้าของบัญชี ตามบัญชีธนาคาร ก. สาขานนทวลจันทร์ เลขที่ 009 - 1 - 47XXX - X บัญชีธนาคาร ท. สาขานนทวลจันทร์ เลขที่ 149 - 3 - 01XXX - X บัญชีธนาคาร ก. สาขานนทวลจันทร์ เลขที่ 024 - 1 - 39XXX - X บัญชีธนาคาร ท. สาขานนทวลจันทร์ เลขที่ 149 - 2 - 45XXX - X บัญชีออมทรัพย์ธนาคาร ร. สาขาเทสโก้โลตัส สาขาภิบาล 1 เลขที่ 045 - 0 - 41XXX - X และเงินประกันตามสัญญาเช่าและสัญญาบริการในท้องเลขที่ 208 และ 209 อาคาร เอ็ม เอส สยามทาวเวอร์ เลขที่ 1023 ถนนพระราม 3 แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ระหว่างบริษัท ท. กับผู้คัดค้านจำนวน 443,850 บาท ไว้ก่อนจนกว่าคณะอนุญาโตตุลาการจะได้มีคำชี้ขาด เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ร้องก่อนหรือขณะดำเนินการทางอนุญาโตตุลาการ ตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มาตรา 16 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ผู้ร้องอุทธรณ์คำสั่ง ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ ผู้ร้องฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้ร้องว่า ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลขอให้มีการชั่วคราวเพื่อ

คุ้มครองประโยชน์ของตนตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มาตรา 16 หรือไม่ โดยผู้ร้องฎีกาว่า ข้อความตามสัญญาซื้อขายข้อ 7 ผู้ร้องและผู้คัดค้านมีเจตนารับข้อพิพาท ทั้งปวง โดยรวมถึงข้อพิพาททางแพ่งทุกกรณี ไม่ว่าจะเป็นข้อพิพาททางสัญญาหรือละเมิดที่เกิดขึ้น จากหรือที่เกี่ยวข้องกับสัญญาซื้อขาย ถือเป็นสัญญาอนุญาโตตุลาการ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าผู้คัดค้าน จงใจทำละเมิดต่อผู้ร้อง และผู้ร้องขอเรียกเงินมัดจำคืน แต่เหตุแห่งละเมิดสืบเนื่องมาจากการที่ผู้ร้อง ถูกผู้คัดค้านหลอกลวงให้เข้าทำสัญญาซื้อขายโดยผู้คัดค้านไม่มีเจตนาจะปฏิบัติตามสัญญาซื้อขายหรือส่งมอบสินค้าแก่ผู้ร้อง เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินมัดจำ 66,600,000 บาท เป็น ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากหรือเกี่ยวข้องกับสัญญาซื้อขายและเป็นข้อพิพาทที่ต้องระงับโดยวิธี อนุญาโตตุลาการนั้น เห็นว่า สัญญาซื้อขายข้อ 7 คู่สัญญาตกลงให้ระงับข้อพิพาท การโต้เถียง หรือ การเรียกร้องสิทธิใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากหรือเกี่ยวข้องกับข้อตกลงนี้ รวมถึงความถูกต้อง ความไม่ถูกต้อง การฝ่าฝืน หรือการเลิกสัญญาดังกล่าว จะต้องได้รับการแก้ไขหรือระงับข้อพิพาทโดย อนุญาโตตุลาการ จึงเป็นสัญญาอนุญาโตตุลาการตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มาตรา 11 วรรคหนึ่ง ผู้ร้องยื่นคำร้องว่าผู้คัดค้านกับพวกร่วมกันกระทำละเมิดต่อผู้ร้องด้วยการ หลอกลวงผู้ร้องโดยทุจริต ด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้ แจ้งว่า ผู้คัดค้านมีถุงมือชนิดไนไตร ยี่ห้อ M. จำนวน 1,000,000 กลอง ตามมาตรฐานคุณสมบัติที่ผู้ ร้องต้องการและสามารถส่งมอบสินค้าให้ผู้ร้องได้ภายในกำหนด โดยไม่มีเจตนาที่จะผูกพันตาม สัญญาหรือส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้ร้องแต่อย่างใด ทั้งผู้คัดค้านไม่มีความสามารถที่จะชำระหนี้ด้วย การส่งมอบถุงมือไนไตรตามคุณสมบัติและจำนวนที่ระบุในสัญญาได้อย่างแน่นอน เพียงแต่อาศัย การหลอกลวงผู้ร้องให้ทำสัญญาซื้อขายเพื่อเป็นช่องทางที่จะได้รับเงินมัดจำจำนวนร้อยละ 30 ของ ราคาสินค้าทั้งหมด คิดเป็นจำนวนเงิน 66,600,000 บาท และเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2563 ผู้ร้องสั่งให้ E. Company โอนเงินของผู้ร้องเพื่อชำระมัดจำค่าถุงมือ 66,600,000 บาท ตามสัญญา เข้าบัญชี ของผู้คัดค้านที่ธนาคาร ก. สาขาถนนนวลจันทร์ ต่อมาผู้คัดค้านกับพวกได้ร่วมกันยกย้ายเงิน ดังกล่าวโดยวิธีการถอนเงินสดออกจากบัญชี โอนเงินเข้าบัญชีบุคคลอื่น หรือจะโอนทรัพย์สินเพื่อ ประวิงหรือขัดขวางการบังคับตามคำบังคับเอาแก่ผู้คัดค้าน เพื่อให้ผู้ร้องเสียเปรียบและมีให้ผู้ ร้องสามารถติดตามเอาทรัพย์สินคืนนั้น เห็นว่า เหตุบกพร่องของสัญญาในกรณีที่ผู้ร้องอ้างไม่ว่าจะ เป็นการแสดงเจตนาหลงหรือกลฉ้อฉลของผู้คัดค้านอันนำไปสู่ข้ออ้างของผู้ร้องว่าเป็นการกระทำ ละเมิดของผู้คัดค้าน เป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาเนื้อหาและความสมบูรณ์ของสัญญาซื้อขาย จึงเป็น ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นหรือเกี่ยวเนื่องกับสัญญาโดยตรง อีกทั้งการยกเหตุดังกล่าวถือเป็นการโต้เถียงใน เรื่องความมีอยู่ของสัญญา และการมีผลใช้บังคับของสัญญา ซึ่งอยู่ในอำนาจวินิจฉัยของ อนุญาโตตุลาการตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มาตรา 24 การยื่นคำร้องคดีนี้ จึงเป็นเรื่องสัญญา หาใช่มูลละเมิดดังที่ผู้ร้องกล่าวอ้างไม่ และตามคำร้องดังกล่าวเป็นการตั้ง สิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับข้อโต้แย้งตามสัญญาซื้อขายซึ่งจะต้องดำเนินการระงับข้อพิพาทโดย อนุญาโตตุลาการตามข้อตกลงในสัญญา ผู้ร้องย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลขอให้มีการ ชั่วคราวเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของตนตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มาตรา 16 ทั้งผู้ร้องกล่าวอ้างมาในคำร้องดังกล่าวแล้วว่า ผู้คัดค้านมีพฤติการณ์ตั้งใจจะยกย้ายทรัพย์สินที่ พิพาทหรือทรัพย์สินของตนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนไปให้พ้นจากอำนาจศาล หรือจะโอนขายหรือ จำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าวเพื่อประวิงหรือขัดขวางต่อการบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ ซึ่งอาจจะออกบังคับเอาแก่ผู้คัดค้านหรือเพื่อจะทำให้ผู้ร้องเสียเปรียบ หากข้อเท็จจริงเป็นดังที่ผู้

ร้องกล่าวอ้าง ย่อมมีเหตุเพียงพอที่จะนำวิธีการคุ้มครองตามที่ขอนั้นมาใช้ได้ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 255 (1) (ก) การที่ศาลชั้นต้นด่วนยกคำร้องของผู้ร้องโดยไม่ไต่สวนให้ได้ความจริงว่าเป็นเช่นไรก่อน จึงเป็นการไม่ชอบ ฎีกาของผู้ร้องฟังขึ้น ส่วนฎีกาข้ออื่นของผู้ร้องไม่จำต้องวินิจฉัยเพราะไม่เป็นเหตุให้เปลี่ยนแปลงคำพิพากษาพิพากษายกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์และคำสั่งศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นไต่สวนคำร้องของผู้ร้องแล้วมีคำสั่งใหม่ตามรูปคดี ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้ศาลชั้นต้นรวมสั่งเมื่อมีคำสั่งใหม่

องค์คณะ

ยงยุทธ แสงรุ่งเรือง · นวลทิพย์ ฉัตรชัยสกุล · ธนาคม ลัมภักดี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2912/2566>